

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 11.08.1965, sp. zn. 2 Tz 12/65, ECLI:CZ:NS:1965:2.TZ.12.1965.1

Číslo: 52/1965

Právní věta: Ustanovení § 153 tr. zák. chrání výkon pravomoci státního orgánu nebo orgánu společenské organizace jako orgánu kolektivního. Násilí, spáchané na příslušníku veřejné bezpečnosti v úmyslu působit na výkon jeho pravomoci není tedy trestným činem útoku na státní orgán a orgán společenské organizace podle § 153 tr. zák., nýbrž trestným činem útoku na veřejného činitele podle § 155 tr. zák.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 11.08.1965

Spisová značka: 2 Tz 12/65

Číslo rozhodnutí: 52

Číslo sešitu: 9

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Útok na státní orgán a orgán společenské organizace, Útok na veřejného činitele

Předpisy: 140/1961 Sb. § 153

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 52/1965 sb. rozh.

Ustanovení § 153 tr. zák. chrání výkon pravomoci státního orgánu nebo orgánu společenské organizace jako orgánu kolektivního. Násilí, spáchané na příslušníku veřejné bezpečnosti v úmyslu působit na výkon jeho pravomoci není tedy trestným činem útoku na státní orgán a orgán společenské organizace podle § 153 tr. zák., nýbrž trestným činem útoku na veřejného činitele podle § 155 tr. zák.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 11. srpna 1965 - [2 Tz 12/65](#).)

Rozsudkem okresního soudu v Prachaticích ze dne 9. března 1965 sp. zn. T 15/65 byl obviněný A. uznán vinným trestným činem útoku na státní orgán a orgán společenské organizace podle § 153 odst. 1 tr. zák. a trestným činem porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1 tr. zák.

Ke stížnosti pro porušení zákona, podané předsedou Nejvyššího soudu Nejvyšší soud rozsudkem z 11. srpna 1965 sp. zn. [2 Tz 12/65](#) zrušil napadený rozsudek ve výroku i vině trestným činem podle § 153 odst. 1 tr. zák. a ve výroku o trestu a okresního soudu v Prachaticích přikázal věc v rozsahu

zrušení znovu projednat a rozhodnout.

Z odůvodnění:

Rozsudkem okresního soudu v Prachaticích ze dne 9. března 1965 sp. zn. T 18/65 byl obviněný A. uznán vinným trestným činem porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1 tr. zák. a trestným činem útoku na státní orgán a orgán společenské organizace podle § 153 odst. 1 tr. zák. a odsouzen k trestu odnětí svobody na 9 měsíců nepodmíněně.

Rozsudek se stal pravomocným dnem 21. března 1965.

Proti tomuto rozsudku okresního soudu v Prachaticích, pokud jím byl obviněný uznán vinným trestným činem útoku na státní orgán a orgán společenské organizace podle § 153 odst. 1 tr. zák., podal předseda Nejvyššího soudu stížnost pro porušení zákona, a to ve lhůtě, uvedené v § 272 tr. ř., ve které namítal porušení zákona, spočívající v nesprávném právním posouzení zažalovaného skutku, pokud jde o násilí vůči příslušníku veřejné bezpečnosti a způsobení ublížení na zdraví.

Nejvyšší soud přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které tomuto předcházelo a dospěl k závěru, že zákon byl porušen.

Okresní soud po nezávadném řízení správně zjistil, že obviněný po zcela bezdůvodném několikerém povelu 79leté ženy pronásledoval dva občany, kteří mu vytýkali chování vůči stařeně. Dobýval se za nimi do domu, kam utekli, do tohoto domu násilím vnikl v úmyslu v tomto domě páchat násilí. Násilí také na obyvatelích domu spáchal. Toto jednání bylo správně okresním soudem posouzeno jako trestný čin porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1 tr. zák.

Správně bylo zjištěno, že obviněný se pak dopustil násilí na příslušníku VB K., který byl zavolán k zákroku. Tomuto příslušníkovi VB se nepodařilo dosáhnout výzvami obviněného upuštění od protispoločenského chování. Naopak, obviněný vůči příslušníku VB se kromě nadávek dopustil fyzického násilí, při němž uchopil příslušníka VB za prst levé ruky a zvrátil jej dozadu tak, že mu způsobil jeho zhmoždění, které vyvolalo nutnost léčení se znehybněním prstu na dlaze po dobu jednoho měsíce a pak další rehabilitaci. Poškozený nebyl schopen práce po dobu bezmála jednoho měsíce.

Toto počínání obviněného vůči poškozenému příslušníku VB K. bylo okresním soudem nesprávně posouzeno jako trestný čin útoku na státní orgán a orgán společenské organizace podle § 153 odst. 1 tr. zák. Okresní soud porušil ustanovení trestního zákona v § 153 odst. 1 a § 155 odst. 1 písm. a), b) odst. 2 písm. b) tr. zák.

Ustanovení o trestném činu útoku na státní orgán a orgán společenské organizace podle § 153 odst. 1 tr. zák. má na mysli ochranu státního orgánu nebo orgánu společenské organizace. Jde o ochranu výkonu pravomoci kolektivního orgánu a nikoliv o ochranu jednotlivých fyzických osob takového orgánu. Při aplikaci na veřejnou bezpečnost ustanovení § 153 odst. 1 tr. zák. chrání před násilím celý sbor bezpečnosti jako takový nebo jeho složku, nikoli však jednotlivé fyzické osoby. To, že se vžilo používání názvu „orgán“ u VB i jen pro jednotlivé osoby, nemůže na tomto faktu nic změnit. Zažalován byl útok obžalovaného na jediného příslušníka VB npor. K., násilí na tomto příslušníkovi jako fyzické osobě v úmyslu působit na jeho výkon pravomoci veřejného činitele a pro takový výkon, bylo prokázáno. Nešlo o násilí spáchané na jednotlivci, aby tím bylo působeno na výkon pravomoci VB vůbec, ale aby bylo působeno na jedince při zákroku a pro tento zákrok.

Před takovým jednáním je příslušník VB, zakročující jako veřejný činitel a pro takový zákrok, chráněn ustanovením o útoku na veřejného činitele podle § 155 odst. 1 písm. a), b) tr. zák. Obviněný se dopustil svým jednáním trestného činu útoku na veřejného činitele podle § 155 odst. 1 písm. a), b)

tr. zák. a podle odstavce 2 písm. b) tohoto příslušníka VB i zranil, takže mu způsobil újmu na zdraví.

Okresní soud měl obviněného uznat vinným tímto trestným činem. Vzhledem ke kvalifikaci v obžalobě měl provést upozornění na možnost odchylného právní posouzení podle § 190 odst. 2 tr. ř. nebo podle § 225 odst. 2 tr. ř.

Vyslovil proto Nejvyšší soud porušení zákona v ustanovení § 153 odst. 1, § 155 odst. 1 písm. a), b), odst. 2 písm. b) tr. zák. Zrušil nezákonný výrok o vině obviněného a v důsledku toho celý výrok o trestu a vrátil věc okresnímu soudu k novému projednání a rozhodnutí s tím, že za upozornění na možnost přísnějšího posouzení žalovaného skutku ve smyslu § 225 odst. 2 tr. ř. je třeba považovat tento rozsudek Nejvyššího soudu.